

معمای مرگ زن میانسال پس از حمله مردان مهاجم !!

4 آبان 1404

پرونده مرگ زن میانسال 16 روز پس از حمله سه مرد مهاجم به خانه‌اش در حالی برای دومین بار به دادگاه کیفری برگشت که حکم برائت دو نفر از متهمان تأیید شده است.

حدود 3 سال قبل زن میانسالی با مراجعه به پلیس دماوند از حمله 3 مرد مهاجم به خانه‌اش و ضرب و جرح خود و پسرانش شکایت کرد و گفت: «با پسرانم در خانه بودیم که ناگهان سه مرد وارد خانه‌ام شدند و من و پسرانم را کتک زدند و فرار کردند.»

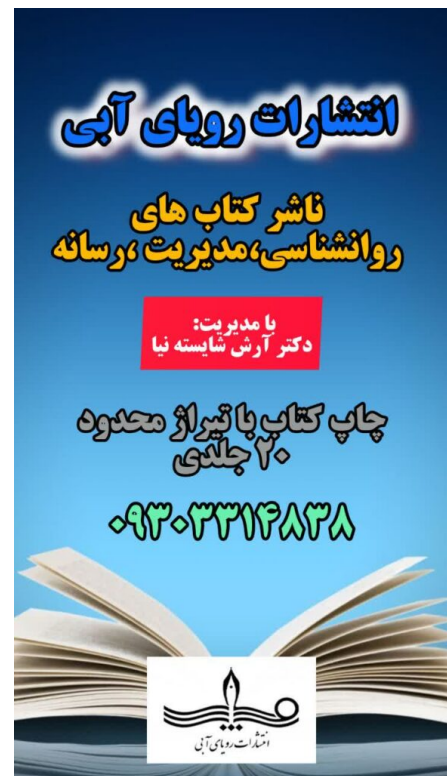
مرگ مادر 16 روز بعد از شکایت

پس از این شکایت در حالی که مأموران به دنبال ردی از مردان مهاجم بودند، خبر رسید که زن میانسال فوت کرده است و پسرانش مدعی بودند مادرشان بر اثر تبعات ناشی از ضرب و جرح مردان مهاجم جان باخته است. بنابراین جسد با دستور قضایی به پزشکی قانونی منتقل و مشخص شد علت تامة مرگ ضربه مغزی بوده است.

در ادامه مأموران 3 مرد مهاجم را شناسایی و دستگیر کردند. متهمان به مأموران گفتند: «یکی از فرزندان زن میانسال از ما سرقت کرده بود ما هم به جای شکایت، خودمان دست به کار شدیم و خانه‌اش را پیدا کردیم و برای گوشمالی به سراغش رفتیم اما برادرانش مداخله کردند و با آنها درگیر شدیم. اما نه ضربه‌ای به مادرشان زدیم و نه به او کاری داشتیم.» اما فرزندان مقتول اظهار داشتند این سه مهاجم با ورود به خانه، آنها را کتک زده‌اند و متهم اصلی با مشتش به سر و صورت مادرشان کوبیده زد و باعث مرگ او شده است. با تجمیع تحقیقات، برای متهمان به اتهام مشارکت در قتل کیفرخواست صادر و پرونده برای رسیدگی به شعبه 10 دادگاه کیفری یک استان تهران فرستاده شد.

اولین جلسه دادگاه

در اولین جلسه رسیدگی به این پرونده اولیای دم تقاضای قصاص کردند. پس از آن متهمان یک به یک به جایگاه رفتند و اتهام‌شان را نپذیرفتند و مدعی شدند: «ما آن روز برای گوشمالی یکی از برادرها رفته بودیم و اصلاً مادر آنها را ندیدیم. حتی اگر می‌دیدیم هم کاری به او نداشتیم.»

در پایان جلسه، قضات برای صدور رأی وارد شور شدند و بر اساس نظریه پزشکی قانونی که مرگ زن میانسال را 16 روز بعد از درگیری اعلام کرده بود و با استناد به گزارش پلیس و اظهارات متهمان، هر 3 متهم حکم برائت گرفتند. اما با اعتراض اولیای دم به حکم، پرونده به دیوان عالی کشور رفت و قضات دیوان پس از بررسی دقیق پرونده و مستندات موجود، حکم دو نفر از آنها را تأیید کردند اما مقرر شد برای اثبات بی‌گناهی متهم اصلی باید اولیای دم قسم بخورند که وی قاتل مادرشان نیست. به این ترتیب دومین جلسه در شعبه 10 دادگاه کیفری برگزار شد.

دومین جلسه دادگاه

در این جلسه قاضی از شاکی‌های پرونده خواست تا اگر مطمئن هستند که این متهم قاتل مادرشان نیست، قسم بخورند اما هیچ یک از آنها قسم نخوردند و اظهار کردند او قاتل مادرمان است و باید مجازات شود.

پس از آن متهم به جایگاه رفت و گفت: «من از روزی که بازداشت شدم گفته‌ام که اصلاً ضربه‌ای به مادر آنها نزده‌ام و نقشی هم در مرگ او نداشته‌ام.» با پایان جلسه، قضات برای صدور رأی وارد شور شدند.

کامران علمدهی